

DOM IN SVET.

Zabavi in pouku.

Izhaja po jedenkrat na mesec.

Štev. 8.

V Ljubljani, 20. avgusta 1888.

Leto I.

PELIN.

Samoten rasteš tu mi, pelin;
Na-té ne seda roj čebelin,
In nam okus je tvoj grenak.

A kakošna ti je soseda!
Kdor mimo gre, vrtnico gleda,
Nje vonj prijeten hvali vsak.

Jaz dal slovo sem cvetkam zalim
In tebe le, oj pelin, hvalim,
Okušam, vživam te vesél.

Ogradil bom te, skrbno čuval,
Pač trgal te, pa ne izruval,
Ti grenka, a zdravilna zel!

Ne boš me premotila sreča,
Le kratek čas duha mameča;
Krijoča za sabój gorjé.

Oj, jaz'se ne bojim pelina,
Le pridi, pridi bolečina
Ter čisti mi, krepčaj srcé!

Fr. Krek.

Lepi dol.

(Nadaljevanje.)

XI. Blagoslov božji.

Le redki so bili taki dogodki, ki so motili vsakdanje življenje naših dveh gorjanov. Privadila sta se bila temu življenju popolnoma in nista pogrešala onih vednih sprememb, brez katerih bi mnogi ljudje še jeden dan ne mogli živeti. Toliko stori trdna volja in pa ona skromnost v mislih in željah, ki človeka ne goni do težko dosegljivih in nepotrebnih stvari.

Zopet je prišla zima, ki je bila deloma še hujša nego prejšnja. Mraz je z vso silo pritiskal okoli božiča na Jazni dol, in ko bi ne bila imela tako dobro popravljene kočé, bila bi jima trda. Z živežem je bilo treba tudi varčno gospodariti, a kljubu vsej skrbi zmanjkalo jima je moke sredi meseca prosinca. Pomagati si ni mogel Ivan drugače, nego da se je podal v Trg k grofu, akoravno ne lahko, in ga prosil turšične moke: